

RECORREGUT 13 KM

Aquesta ruta ressegueix l'extrem nord del terme municipal de Begur. Combina senders de bosc, camins de costa i un polsim d'asfalt i esdevé un bon aperitiu perquè el corredor pugui assaborir gran part de la topografia begurenca.

El punt de partida està situat als afores del casc antic del poble, justament al centre del parc de l'Arbreda. El primer tram del recorregut travessa la vila, recorrent els punts més emblemàtics del poble. Ràpidament creuem els horts i baixem pel rec d'Es quinze que ens apropa al Mas d'en Pinc: indret en què s'establí la ballarina i cantant flamenca Carmen Amaya des del 1961 fins a la seva mort.

Durant aquests primers quilòmetres tothom podrà situar-se en la posició que més li convingui. En aquest punt el camí s'estreny i es torna sinuós i comença la veritable olor de bosc. Estem trepitjant l'antic camí que conduïa a la pedrera de Begur. En aquest tram val la pena que obriu bé els ulls sobretot per admirar les balmes que us queden a la vostra dreta i que embelleixen el sender. La ruta ens porta a l'entrada de la cova d'en Gastapà i després d'una lleugera baixada ascendirem en direcció a Puig Rodó.

Superat el primer tram de bosc, podem endevinar la cala d'Aiguafreda a la nostra dreta. Al capdamunt de tot, just abans d'arribar al puig, hi trobarem el primer avituallament. En aquest punt les vistes són de tres-cents seixanta graus i a tall d'ocell podem recórrer amb la mirada la platja de Pals, Punta d'es Plom i la cala d'Aiguafreda.

Ens trobem al quilòmetre cinc. Descendirem per un tram molt variat que combina pista, corriol i el camí de ronda que ens acabarà conduint a la platja de Sa Riera.

Quan arribeu en aquest indret, respireu a fons i sigueu pacients, perquè encara ens queda un bon tros de ruta per completar. Vorejarem Sa Riera i seguirem els pendents del camí de ronda que ressegueixen la platja de l'Illa Roja. No ens aturarem fins a la Platja del Racó, punt en què hi ha establert el segon avituallament.

Som al quilòmetre 9. Últim esforç i última ascensió, ja sense descans fins al final del recorregut. Ens resta la pujada als Torradors, constant i sense treva per tal de superar l'última part del nostre objectiu.

Ja prop de Begur, pinedes i trams de sorra; trepitgem fort les últimes rampes del camí de l'Aigua i escoltem el bullici de l'arbreda. Un cop allí, esmorzar, abraçades càlides i un nova experiència gravada a les cames.